

kunde maatte tilføje den Bestemmelse, at hvis det viste sig, at der i de nærmeste Aar kom saa meget ind, at der kunde være Anledning til at tænke paa Afløsning af Landparten, saa skulde det tjene til dette Djemed, men ellers til de almindelige Djemed, som disse Midler skulde anvendes til, altsaa væsentligst til Istandsættelse af Veje og lignende Foranstaltninger paa Færøerne. I øvrigt skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget, men jeg for mit Bedkommende vilde sætte Pris paa, at man ordnede det saaledes, at disse Penge kunde flyde ind i en særøst Kasse.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg kan kun bemærke dertil, at jeg vil ikke kunne gaa ind paa et saadant Forslag. Bemærkningerne til Lovforslaget vise de Grunde, paa hvilke Regeringen har støttet sig, naar den har ment, at denne Indtægt, som efter særøst Forhold kan blive ret betydelig, bør indgaa i Statskassen, idet man gaar ud fra, at den Ret til Afløsning, som Jord-ejerne kunne have over for Grundfangerne, er der ikke nogen som helst Grund til, at Staten skal betale, og det er ingen Bagatel, thi Afløsningen vil blive henimod 100,000 Kr. Naar henses til de betydelige Udgifter, som Færøerne foraarstager Statskassen, har Regeringen fundet, at der ingen Grund var til at lade denne Afgift gaa ind i nogen anden Kasse end Statens. Men som § 4 viser, man har taget Hensyn til Færøernes Amts økonomiske Fond ved at gaa ind paa, at de første 1,000 Kr., som komme ind ved den omtalte Afgift, skulde tilfalde denne Fond, som derved formentlig vil blive sat i Stand til uden ekstraordinær Hjælp af Statskassen, som de oftere have maattet søge, at afholde sine sædvanlige Udgifter. Men videre har jeg heller ikke troet, at der var nogen tilstrækkelig, Anledning til at gaa. Selve dette Forslag er det for Resten af Interesse at saa fremmet, thi det gælder jo om at tilvejebringe en Hjemmel for denne Fangst, for saa vidt den drives af Udlændinge, hvad den jo gør. Det er nemlig en Fangst, der drives væsentligst af Nordmændene, og det, Loven gaar ud paa, er altsaa for saa vidt at hjemle dem Udgang dertil, idet Loven kun fordrer som tilstrækkeligt i saa Henseende, at Hvalfangerne have hjemme paa Færøerne, uden at forlange — hvad der i dette Tilfælde vilde genere meget — det samme, som den danske Jiferilov forlanger, nemlig at de skulde have boet der i to Aar. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det ærede Ting Sagens videre Fremme.

L. Thomsen: Jeg beklager, at det efter den ærede Ministers Udtalelser ikke ser ud til, at der er videre stor Chance for, at den Afgift, som ved dette Lovforslag bliver lagt paa den ny Hvalfangst paa Færøerne, skulde tilflyde Færøernes Kasse. Jeg tillader mig dog alligevel at formene, at en Del taler herfor. Forholdet er nemlig det, at det er en ny Indtægt, som ved denne ny Fangst erhverves, og naar der er den stridende Modsetning mellem denne ny Hvalfangst og den gamle, maa man afhjælpe dette formentlig ved rationel Anvendelse af Jorden. Jeg er ikke blind for, at det er nødvendigt, at dette Lovforslag fremmes i denne Samling, fordi man kan vente, at der til Sommer vil indfinde sig flere, end der har været sidste Sommer — da var der kun en — eller at der under alle Omstændigheder vil indfinde sig nogle for at drive den Fangst der oppe, og at det derfor er nødvendigt at fastsætte dette. Men der er jo dog, saa vidt man kan se, en Maanedes Tid tilbage af denne Samling, saa maatte der er Tid til at tage under Overvejelse, om man ikke kunde indrømme den særøst Kasse mere, end man efter dette Lovforslag har gjort.

Justitsministeren (Nellemann): I det andet Ting blev der gjort den Hovedindvending imod dette Lovforslag, at denne Afgift af 25 Kr. af hver Hval — der jo i det mindste kan anslaa til en Gennemsnitsværdi af 1,800 Kr. — er for lille. Herimod maa imidlertid anføres — hvad der til Dels ogsaa kan anføres mod den ærede sidste Taleres Bemærkning — at denne Afgift er sat saa lavt, dels fordi det gælder om at opmuntre denne særlige Art af Hvalfangst, da den er af Nytte for Færøerne, og desuden fordi man maa huske paa, at den kun kan drives med store Bekostninger — der skal et meget stort Apparat og en meget betydelig Dristskapital til for at drive denne Fangst, der jo drives ude i Søen. Jeg tror derfor ikke, der er nogen Udset til at gennemføre en Forandring af Loven paa dette Punkt.

Formanden (Claußen): Folketingsmanden for Færøerne har Ordet for en kort Bemærkning.

L. Thomsen: Det er naturligvis ikke godt at forudsæ, i hvilket Omfang denne Fangst vil blive drevet, men det ser ud til efter det gunstige Resultat, der opnaaedes i Sommer, at Omfanget af denne Fangst vil blive ret betydeligt. Der kunde jo derfor være Anledning til at sige, at Færøerne